

EKSPROPRIATION TIL UDVIDELSE AF H VEJ OG ETABLERING AF KAOSAREAL OG CYKELSTI

Vejdirektoratet har behandlet din klage af 5. januar 2009 over Kommunens beslutning¹ om at ekspropriere dele af ejendommene, H vej 44 og 46, med henblik på af udvidelse af den offentlige vej, H vej.

Vores afgørelse

Vi mener ikke, at der er grundlag for at tilsidesætte kommunens beslutning om at ekspropriere.

Dine klagepunkter

Du skriver bl.a., at:

- hverken du eller stedfortræder for dig deltog på åstedsforsamlingen
- en venstresvingbane til L ikke tilgodeser almenvellet
- du ikke er enig i kommunens trafikale og færdselssikkerhedsmæssige vurderinger, herunder at projektet vil afhjælpe trafikken på H vej
- trafikken i stedet burde ledes via K vej
- en fortsat brug af din overkørsel til K vej kunne fjerne mange af de farlige situationer på H vej, men at kommunen har nægtet dig brugen af denne
- hele situationen er selvskabt af kommunen
- ekspropriationen ikke er nødvendig eller proportional, da et mindre indgreb længere væk på L's egen ejendom eller på naboejendommen vil kunne fjerne behovet for ekspropriation på din ejendom
- ekspropriationen i forbindelse med etableringen af støttemuren har været unødvendigt omfattende
- svingbanen vil ligge ca. 2,4 meter fra jeres hoveddør, hvilket ikke er lovligt
- dine adgangsforhold til din ejendom har været besværliggjorte/umuliggjorte under hele ekspropriationen

Herudover har du påberåbt dig en række værditab i forbindelse med ekspropriationen (bl.a. som følge af stoppet byggeprojekt, flytning af garage/indkørsel, fjernelse af gammelt træ mv.) og endvidere erstatning for ødelagt jord m.m. i forbindelse med væltet lastbil på din ejendom med 600 liter diesel. I sidstnævnte forbindelse ønsker du, at kommunen sikrer din ejendom mod fremtidige påkørsler med opsætning af stålvern på H vej.

I kompensationsmæssig henseende har du ligeledes påberåbt dig EMRK² som følge af dine krænkede menneskerettigheder.

Endvidere har du oplyst, at kommunen ikke har overholdt god forvaltningsskik ved ikke besvare alle dine spørgsmål under sagen, herunder i sagen om tilblivelse af lokalplanen. Og endelig har kommunen efter din opfattelse ulovligt placeret et busstoppested på din ejendom efter tilblivelse

¹ Vedtaget den 9. december 2008 og meddelt i brev af 10. december 2008.

² Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

af ovennævnte lokalplan samt placeret en transformerstation hos L, og som er placeret ind over skel til din ejendom.

Baggrund

Du er ejer af to ejendomme på H vej, H vej 44 og 46, henholdsvis matr. nr. 10 ey og 10 cu smst.

Naboen til den ene side er en L. Til den anden side – længere nede af H vej – er placeret en A.

Kommunen har³ – efter afholdelse af åstedsforretning den 21. oktober 2008 – besluttet at ekspropriere henholdsvis 15 m² og 105 m² af dine to ejendomme på H vej for at kunne udvide H vej mellem Ø gade og K vej (ved A). Kommunen har i dit tilfælde eksproprieret et ekstra antal meter ind på din ejendom, idet der skal etableres en støttemur mellem fortovet og din ejendom (på grund af niveauforskel). Støttemuren bliver etableret på offentligt vejareal og bliver derfor fremover vedligeholdt af kommunen⁴.

I forbindelse med udvidelsen af vejen – hvor der skal anlægges cykelstier – skal der tillige etableres mulighed for at svinge til venstre på nyanlagt midterrabat (kaosareal) ind til de to dagligvareforretninger.

Hvad Vejdirektoratet kan tage stilling til

Vi kan tage stilling til klager over en kommunes endelige ekspropriationsbeslutning og i den forbindelse helt eller delvist ophæve vejbestyrelsens (kommunens⁵) beslutning om ekspropriation fra en ejendom. Det fremgår af vejlovens § 4, stk. 2.

Det betyder, at vi kan vurdere, om kommunen i forbindelse med sådan en afgørelse har fulgt vejlovens, forvaltningslovens⁶ og almindelige uskrevne forvaltningsretlige regler. Men vi kan ikke tage stilling til, om kommunen har iagttaget god forvaltningsskik.

Vi kan heller ikke pålægge en kommune at gennemføre et andet konkret vejprojekt.

Og vi kan endelig ikke tage stilling til privatretlige forhold, ex. erstatningsretlige og aftaleretlige forhold, eller til forhold, der ikke er omfattet af ekspropriationen, ex. forhold, der er omfattet af planlovens⁷ bestemmelser om lokalplaner m.m.

Vejlovens bestemmelser

Det er kommunen, der beslutter, om en ekspropriation skal ske. Det fremgår af vejlovens § 49, stk. 1.

Reglerne om, i hvilke tilfælde, der kan ske ekspropriation, fremgår af vejlovens § 43. Ekspropriation kan efter denne bestemmelse bl.a. ske til udvidelse af eksisterende offentlige veje, når almenvellet kræver det, jf. vejlovens § 43, stk. 2.

³ Som vejbestyrelse, jf. vejlovens § 2, stk. 5 og 6.

⁴ Jf. telefonnotat af 6. oktober 2010.

⁵ Jf. vejlovens § 2, stk. 5 og 6.

⁶ Lovbekendtgørelse nr. 1365 af 7. december 2007.

⁷ Lovbekendtgørelse nr. 937 af 24. september 2009 (med senere ændringer).

Ved ombygning af bestående veje skal kommunen beslutte, om og i hvilket omfang den kan tillade adgang til vejen fra de ejendomme, som grænser til vejen. Hvis en ejendoms hidtidige adgang til det offentlige vejnet afbrydes ved ombygningen, skal kommunen så vidt muligt sikre ejendommen anden fornøden vejforbindelse. Dette fremgår af vejlovens § 69, stk. 1.

Hvis ikke der etableres fornøden forbindelse til offentlig vej, har ejendommens ejer eller bruger ret til erstatning efter reglerne i vejlovens §§ 51-58. Dette fremgår af vejlovens § 69, stk. 2.

Vores vurdering

Anvendelse af vejlovens § 43

Det er krav for anvendelsen af § 43, at ekspropriationen sker af hensyn til almenvellet, jf. ordlyden herom. Men der er ikke indeholdt krav i bestemmelsen om, at en fremtidig vej eller en udvidelse af en eksisterende vej skal være optaget/indeholdt på planniveau⁸, før bestemmelsen kan finde anvendelse, jf. dit brev af 5. marts 2010.

Bestemmelsen i § 43 angiver heller ikke, hvor tæt der må eksproprieres på en beboelsesejendom, ligesom vejloven heller ikke indeholder bindende regler om en minimumsafstand mellem en vej og hoveddøren til en bolig.

Almenvellets interesse

Kommunen har oplyst, at H vej er en af de primære indfaldsveje til H med en årsdøgnstrafik (ÅDT) på 7.400 køretøjer (heraf 775 køretøjer i eftermiddagsspidstimen). Fra H vej, der er tosporet, er der direkte adgang til en række bolig- og erhvervsjendomme på strækningen. Cyklende trafikanter er ikke fysisk adskilt fra den øvrige kørende trafik.

Det har på den baggrund været kommunens ønske at forbedre forholdene på vejen, bl.a. for de svage trafikanter. Sidstnævnte har været et ønske siden 1996, hvor der i kommunens Trafik- og miljøhandlingsplan er forudsat en ombygning af H vej, bl.a. med henblik på etablering af en cykelsti.

Projektet er blevet aktuelt i 2007 på grund af etablering af to nye forretninger på H vej (L og A, der begge er åbnet i 2006). Og på den baggrund har kommunen besluttet at iværksætte en udvidelse af H vej mellem Ø gade og K vej (ved A).

Konkret bliver køresporsbredden på denne del af H vej indsnævret således, at vejen indbyder til lavere hastighed. Der bliver etableret kaosareal i afvigende belægning til sikring af venstresvingende (trafikanter) fra den gennemkørende trafik⁹, og arealet skal tillige fungere som støttepunkt for krydsende fodgængere og cyklister. Samtidig bliver der etableret fortov og enkeltrettet cykelsti på begge sider af H vej, adskilt med kantsten til kørebane. Sidstnævnte for at adskille de lette trafikanter fra den øvrige trafik.

Projektet skal således både sikre venstresvingende trafikanter (til bl.a. L og A), adskille trafikantgrupperne på vejen samt indbyde til sænket hastighed på H vej.

⁸ Ex. på vejplan i henhold til reglerne i vejlovens kapitel 3, §§ 26-33, kommuneplan, lokalplan, stiplan eller lign.

⁹ Der bliver ikke etableret egentlige venstresvingsbaner på kaosarealet, men alene en sikring af arealet fra den øvrige kørebane med en længdeafmærkning.

Omkring forståelse af offentligheden/almenvællet skal vi bemærke, at der i begrebet "almenvællet" ikke ligger nogen afgrænsning af hvem og hvor mange, der skal tilgodeses ved ekspropriationen¹⁰.

Det er derfor vores opfattelse, at en kommune kan ekspropriere til en udvidelse af en offentlig vej, selvom det også sker af hensyn til venstresvingende trafikanter ind til dagligvareforretninger.

Vi mener derfor, at beslutningen om ekspropriation er truffet under hensyn til almenvællet, og vi har ikke grundlag for at tilsidesætte Kommunens vurdering af, at ekspropriation var påkrævet af hensyn til almenvællet, jf. vejlovens § 43, stk. 1.

Linjeføring

Det ligger inden for kommunens skøn at vælge mellem flere forskellige linjeføringer. Vejloven indeholder ikke nærmere regler om dette.

Kommunen har valgt at etablere kaosareal og cykelsti på den del af H vej, der er beliggende mellem Ø gade og K vej (ved A), da det er på denne strækning, som kommunen ønsker at få reduceret hastigheden på samt få sikret venstresvingende trafikanter. Hertil kommer hensynet til cyklisterne på strækningen.

Kommunen har til dit alternative forslag om at lede trafikken via K vej vurderet, at dette ikke vil være hensigtsmæssigt. Kommunen har i den forbindelse lagt vægt på, at K vej er en villavej¹¹.

Kommunen har heller ikke ønsket at ekspropriere mere fra L's ejendom i forbindelse med dit forslag om at etablere en egentlig venstresvingbane ud for L. Kommunen har begrundet dette med, at man ikke har brug for mere areal end det allerede erhvervede fra L til at etablere kaosareal, cykelsti og fortov. Og etableringen af disse trafikale tiltag på H vej, herunder ud for din ejendom, H vej 46, er efter kommunens opfattelse nødvendigt for at opnå den tiltænkte effekt med nedsættelse af hastigheden og en forbedring af forholdene for de svage trafikanter på strækningen mellem Ø gade og K vej (ved A)¹².

Vores samlede vurdering af kommunens valg af linjeføring

Vi må indledningsvis forstå kommunens ekspropriation således, at etableringen af kaosareal, cykelsti m.m. på H vej mellem Ø gade og K vej (ved A) er en forudsætning for at opnå de færdselssikkerhedsmæssige fordele, jf. ovenfor.

Og vi må derfor forstå kommunens valg af ekspropriation af dele af dine to ejendomme mod H vej som et acceptabelt kompromis mellem de ovenfor nævnte færdselssikkerhedsmæssige fordele for trafikken på H vej (på strækningen mellem Ø gade og K vej) og generne for dine to ejendomme.

Vi må endvidere forstå, at den valgte linjeføring vil medføre minimale ulemper for dine to ejendomme, da ekspropriationen er foretaget i randområdet på ejendommene ud mod H vej, og at der fortsat vil være en passende afstand mellem beboelsesbygningen på ejendommen, H vej

¹⁰ Jf. bl.a. UfR 1961, side 531 H og UfR 2006, side 330 H.

¹¹ Jf. kommunens brev af 30. januar 2009.

¹² Jf. kommunens brev af 21. august 2009.

46, og vejen. Dine overkørselsforhold bliver i den forbindelse justerede i forhold til den udvidede vej med fortov og cykelsti.

Hvorvidt du under og efter ekspropriationen kan anses at have haft fornødne adgangsforhold til dine ejendomme, er et taksationsspørgsmål i medfør af vejlovens § 69, se nedenfor.

Vi forstår derfor kommunens valg af linjeføring således, at de samlede fordele, herunder de færdselssikkerhedsmæssige hensyn, vejer tungere end ulemperne som følge af den valgte linjeføring.

Vi mener derfor ikke, at der er grundlag for at tilsidesætte kommunens valg af linjeføring.

Og vi har heller ikke grundlag for at mene, at kommunen har eksproprieret til mere, end formålet tilsiger. Vi har i den forbindelse noteret os, at kommunen alene har eksproprieret det mest nødvendige areal fra dine ejendomme til for at kunne forsætte udvidelsen af fortov og cykelsti på begge sider af H vej 44 og 46. Vi har tillige noteret os, at ekspropriationen på begge sider af støttemuren er nødvendiggjort af dels færdselssikkerhedsmæssige¹³, dels tekniske hensyn, dvs. saglige hensyn¹⁴. Vi har endelig noteret os, at kommunen er åben for dialog om overdragelse af en del af det eksproprierede areal på havesiden af støttemuren til dig, men at dette må bero på en aftale mellem dig og kommunen¹⁵.

På den baggrund mener vi ikke, at kommunen ved beslutningen om valg af linjeføring har lagt vægt på usaglige hensyn.

Proceduren i forbindelse med ekspropriation

Beslutning om ekspropriation træffes efter den procedure, der fremgår af vejlovens §§ 47 og 48. Den skal navnlig sikre, at de parter, der berøres af ekspropriationen, har adgang til at fremkomme med bemærkninger.

Vi kan hertil oplyse, at der skal være lovligt indkaldt til en åstedsforretning, herunder ved særskilt brev til lodsejer, jf. vejlovens § 47, stk. 3 og 4, og at der på åstedsforretningen skal deltage de i § 48, stk. 1, nævnte personer. På åstedsforretningen skal der føres en protokol.

Det er ikke et krav, at lodsejer eller en repræsentant for denne deltager på åstedsforretningen. Om kommunen alligevel bør udsætte åstedsforretningen i tilfælde af lodsejers frafald, må afhænge af den konkrete situation, ex. ved ganske særlige og pludseligt opståede ekstraordinære situationer, såsom ved tilfælde af død, svær ulykke, force-majeure eller lign.

Kommunen havde skriftligt¹⁶ indkaldt til åstedsforretning til afholdelse den 21. oktober 2008 kl. 13.30. Kommunen modtog imidlertid skriftligt afbud pr. fax fra dig kl. 12.19 samme dag som åstedsforretningen om, at du grundet "skade" meldte skriftligt afbud til kommunen og herefter forlod virksomheden på H vej. Kommunen afviste i den forbindelse at udsætte åstedsforretningen.

¹³ Og hvor der i arealet (mellem fliserne og støttemuren) vil blive opsat et hegn, jf. referat af møde den 12. april 2010 mellem dig og kommunen.

¹⁴ Jf. kommunens telefoniske oplysninger af 8. oktober 2010.

¹⁵ Jf. ligeledes kommunens telefoniske oplysninger af 8. oktober 2010.

¹⁶ Jf. brev af 4. september 2008.

Der foreligger ikke yderligere oplysninger om skaden, og du har heller ikke uddybet eller redegjort nærmere for "skaden" efterfølgende under klagesagens behandling.

Det er således vores opfattelse, at der dermed ikke foreligger ganske særlige og pludseligt opståede ekstraordinære situationer i den konkrete situation, og kommunen har derfor været berettiget til at afholde åstedesforretningen, som tidligere indvarslet.

Efter at have gennemgået sagens dokumenter mener vi derfor, at kommunen har iagttaget de pågældende procedureregler. Vi har i den forbindelse bl.a. noteret os, at kommunen efterfølgende åstedesforretningen har meddelt dig 3 ugers frist til at fremkomme med eventuelle bemærkninger til de planlagte foranstaltninger (ekspropriationen)¹⁷, jf. vejlovens § 48, stk. 3.

Forvaltningslovens bestemmelser

I henhold til forvaltningslovens § 22 skal en afgørelse, når den meddeles skriftligt, endvidere ledsages af en begrundelse.

Kravene til indholdet af begrundelsen er nærmere opregnet i forvaltningslovens § 24. En begrundelse skal således indeholde en henvisning til de retsregler, som afgørelsen er truffet efter, samt angive de faktiske omstændigheder, myndigheden har lagt vægt på, og, såfremt afgørelsen beror et skøn, de kriterier, som er lagt til grund ved skønsudøvelsen.

Af kommunens endelige afgørelse (ekspropriationsbeslutning) af 10. december 2008 fremgår det alene, at erhvervelsen sker med henblik på at udvide H vej med en cykelsti.

Kommunens afgørelse burde derfor have indeholdt en mere uddybende begrundelse for ekspropriationen, jf. kommunens bemærkninger i brev af 30. januar 2009 om hensynet til dels sænkning af hastigheden på H vej mellem Ø gade og K vej (ved A), dels adskillelse af venstresvingende trafikanter fra den øvrige gennemkørende trafik på vejstrækningen.

En sådan uddybende begrundelse er imidlertid efterfølgende fremkommet i forbindelse med behandling af klagen, jf. bl.a. ovennævnte brev af 30. januar 2009.

Og henset til sagens oplysninger om baggrunden for udvidelse af H vej¹⁸ samt oplysningerne i kommunens indkaldelse af 4. september 2008 til dig om afholdelse af åstedesforretningen den 21. oktober 2008¹⁹ mener vi ikke, at denne fejl har haft indflydelse på afgørelsens indhold. Dette har vi meddelt kommunen med vores brev af i dag. Kopi af brevet er vedlagt.

Vores afgørelse

Vi mener derfor ikke, at der er grundlag for at tilsidesætte kommunens beslutning om at ekspropriere.

Erstatning

¹⁷ Jf. kommunens brev af 23. oktober 2008, hvori kommunen ligeledes har afvist din anmodning om udsættelse af åstedesforretningen.

¹⁸ Jf. bl.a. udskrift af byrådets forhandlingsprotokol fra mødet den 9. oktober 2007 om projekt med cykelsti langs H vej på strækningen mellem Ø gade og K vej samt svingbaner til to forretninger.

¹⁹ Jf. overskriften i brevet om erhvervelse af areal til etablering af cykelsti og kanaliseringsanlæg ved H vej Kommunen.

Spørgsmålet om eventuel værdinedgang for din ejendom – uanset om den vedrører fjernelse af værdifuldt bøgetræ, flytning af garage/indkørsel, stoppet byggeprojekt, beliggenhed af vejbane i forhold til beboelsesejendommen m.m. – er et erstatningsspørgsmål. Dette gælder også spørgsmålet om, hvorvidt den af kommunen tilbudte erstatning er stor nok.

Erstatningsspørgsmål hører under taksationskommissionen. Dette fremgår af vejlovens § 52. Det er derfor spørgsmål, som vi ikke kan tage stilling til.

Spørgsmålet om, hvorvidt der er etableret fornøden vejadgang til en ejendom, når den hidtidige adgang er blevet afbrudt i forbindelse med et vejanlæg, og erstatningsspørgsmålet i forbindelse hermed, er et taksationsspørgsmål. Dette fremgår af vejlovens § 69, stk. 2, jf. det ovenfor nævnte.

Det er derfor et taksationsspørgsmål, om der i den konkrete sag er etableret fornøden vejadgang til dine to ejendomme, H vej 44 og 46, i forbindelse med ekspropriationen til udvidelse af H vej. Og dette gælder dermed også i spørgsmålet om samtlige de ulemper, som du måtte have oplevet i forbindelse med den besværliggjorte/umuliggjorte adgang til ejendommene.

Det er ligeledes et taksationsspørgsmål, hvis du og kommunen ikke kan blive enige om prisen for erhvervelse af afskårne arealer (magelægsaftale). Vi har i den forbindelse noteret os kommunens udkast til magelægsaftale, hvor bl.a. kommunen til dig afstår et ca. 120 m² stort skråningsareal af matr. nr. 10 cf., hvilket areal kommunen ved købsaftale af 11. december 2007 har erhvervet af L, jf. kommunens breve af 17. januar og 6. februar 2008 til dig²⁰.

Vi kan derfor ikke tage stilling til disse forhold.

EMRK

Spørgsmålet om, hvorvidt indgrebet (ekspropriationen) er af så voldsom og intensiv karakter, at dine menneskerettigheder er krænket, hvorfor du bør tilkendes krav om kompensation efter EMRK art. 1, 8, art. 1 i P1, jf. art. 13 og principperne i 4, jf. inkorporeringsloven²¹, jf. lovbekendtgørelse nr. 750 af 10. oktober 1998²², er ligeledes et erstatningsretligt spørgsmål.

Vi kan derfor ikke tage stilling til dette spørgsmål, jf. ovenfor.

Til spørgsmålet om, hvorvidt ekspropriationen i øvrigt kan anses for at være i strid med EMRK, jf. advokatens e-mail af 21. januar 2010 og brev af 1. februar 2010 samt dit brev af 5. marts 2010, kan vi oplyse, at vejlovens kapitel 5, §§ 43-49, indeholder den fornødne hjemmel til ekspropriation af fast ejendom, når ekspropriationen sker af hensyn til almenvellet, og når ekspropriationen konkret sker til nyanlæg eller udvidelse af offentlig vej.

Da disse forudsætninger er til stede i den pågældende sag, har vi ikke belæg for at antage, at hverken Kommunens ekspropriation af 10. december 2008 eller vejlovens bestemmelser er i strid med EMRK.

Forhold der ikke er omfattet af ekspropriationen

²⁰ Jf. kommunens e-mail af 8. oktober 2010.

²¹ Jf. lov nr. 285 af 29. april 1992.

²² Jf. brev af 28. oktober 2009 fra din daværende advokat.

Som nævnt ovenfor og som oplyst i vores e-mail af 7. december 2009²³ kan vi ikke tage stilling til forhold, der ikke vedrører kommunens ekspropriation i henhold til bestemmelserne i vejlovens kapitel 5, §§ 43-49.

Vi kan derfor ikke tage stilling til de erstatnings- og forsikringsretlige samt miljømæssige aspekter af det forhold, at en lastbil er væltet ind på din ejendom og i den forbindelse har lækket 600 liter diesel m.m. på grunden.

Vi kan heller ikke tage stilling til, om kommunen i medfør af lokalplan har haft den fornødne lovhjemmel til at etablere busstoppested eller transformerstation på din ejendom.

Lokalplaner er reguleret i planlovens bestemmelser, og denne lovgivning bliver administreret af Miljøministeriet, By og Landskabsstyrelsen. Klager over forhold i henhold til planlovens bestemmelser skal rettes til Naturklageklagenævnet, jf. planlovens § 58.

Vi kan endelig ikke tage stilling til en kommunes tidligere afgørelser i henhold til vejloven om overkørselsforhold. I det konkrete tilfælde *har* Vejdirektoratet i brev af 24. marts 2009 truffet afgørelse i spørgsmålet om kommunens påbud om lukning af din overkørsel til K vej fra matr. nr. 10 ey (vores sagsnr. 08/07701).

Sikring af ejendommen mod fremtidige påkørsler

Kommunen bestemmer, om den skal udføre arbejder, og hvilke arbejder den skal udføre på sine veje. Dette fremgår af vejlovens § 10, stk. 2.

Det skøn, som kommunen udøver i den forbindelse, kan vi ikke tage stilling til i forbindelse med vores vurdering af, om en kommunes afgørelse er lovlig, jf. vejlovens § 4, stk. 1.

Hertil kommer, at en kommunes beslutning i medfør af vejlovens § 10, stk. 2, ikke er en forvaltningsretlig afgørelse²⁴, men faktisk forvaltningsvirksomhed.

Faktisk forvaltning kan bedst beskrives som udførelse af de praktiske opgaver, kommunen skal varetage. Eksempler på en kommunes faktiske forvaltning er pasning og vedligeholdelse af kommunens veje, herunder at sørge for en fornuftig og forsvarlig afvikling af trafikken på disse veje.

For at gennemføre disse opgaver, må der nødvendigvis træffes en række beslutninger, fx om og hvor der i bekræftende fald skal etableres nye trafikale foranstaltninger, ex. autoværn mv.

Disse beslutninger er *ikke* afgørelser, jf. ovenfor.

Vi kan derfor ikke tage stilling til dette spørgsmål.

²³ Genfremsendt til dig med vores e-mail af 14. januar 2010.

²⁴ En forvaltningsretlig afgørelse er en beslutning, hvor en myndighed i forhold til en bestemt adressat eller en afgrænset kreds af adressater ensidigt fastsætter, hvad der er eller skal være ret i det konkrete tilfælde. Uden for det forvaltningsretlige afgørelsesbegreb falder sagsbehandlingen i forbindelse med faktisk forvaltningsvirksomhed.

Vi har i den forbindelse noteret os, at kommunen ikke har fundet grundlag for at opsætte autoværn på strækningen forbi din ejendom, jf. kommunens brev af 16. januar 2009.

Spørgsmålet om dette går ud over, hvad du som nabo til en offentlig vej må tåle, er et naboretligt anliggende, som i tilfælde af uenighed mellem dig og vejbestyrelsen (kommunen) må afgøres ved domstolene.

Frist for anlæg af sag ved domstolene

Hvis du ønsker Vejdirektoratets afgørelse prøvet ved domstolene, skal du anlægge sag inden 6 måneder efter, at denne afgørelse er modtaget. Det fremgår af vejlovens § 65, stk. 1, 2. pkt.

